

DDK 544b Vor Gud han er så fast en borg (DDS 336)

Joseph Klug 1533
senere traditionel form
Harmonisering ændret GK 2010

*I Vor Gud han er så fast en borg,
han kan os vel bevare,
han var vor hjælp i al vor sorg,
vort værn i al vor fare;
den gamle fjende led
er nu for alvor vred,
stor magt og argelist
han samler mod os vist,
ej jorden har hans lige.*

*2 Vor egen magt ej hjælpe kan,
let kan os fjenden fælde;
men med os står den rette mand,
omgjordet med Guds vælde.
Det er den Herre Krist,
og sejer får han vist,
Hærskarers Herre prud,
der er ej anden Gud,
han marken skal beholde.*

*3 Og myldred djævle frem på jord
og os opsluge ville,
vi frygter dog ej fare stor,
de deres trusler spilde;
lad rase mørkets drot
med løgn og mord og spot,
han har dog få't sin dom,
da Krist til jorden kom,
et ord ham nu kan fælde.*

*4 Guds Ord de nok skal lade stå
og dertil utak have,
thi Herren selv vil med os gå
alt med sin Ånd og gave;
og tage de vort liv,
gods, ære, barn og viv,
lad fare i Guds navn!
Dem bringer det ej gavn,
Guds rige vi beholder.*

*Sl 46
Martin Luther 1528.
Dansk 1533. Bearbejdet 1798.
P. Hjort 1840. J.P. Mynster 1845.*